

Nr 370.

Av herr **Nyblom**, angående ändring av fattigvårdslagens bestämmelser om barns försörjningsplikt.

I fattigvårdslagen är barnens försörjningsplikt gentemot föräldrarna klart och tydligt utsagd, och detta är ju blott som sig bör. Men det har inträffat fall, som enligt min mening göra det nödvändigt att något närmare precisera skyldigheterna.

En ledamot av en fattigvårdsstyrelse inberättar följande fall. Det var en man, som söp upp allt vad han ägde. Ofta led han av delirium, och det var hustrun som med eget arbete fick hålla ihop hemmet och försörja barnen, tills de lämnade skolan och kommo ut i tjänst. En dotter blev sedermera gift med en löntagare. Modern var då död och fadern intagen på försörjningshem. När fattigvårdsstyrelsen fick veta, att dottern var »anständigt gift», krävdes hon — d. v. s. hennes man — på vårdkostnaderna för hennes fader. Mannen svarade, att han hade stora skulder för sin egen utbildning, han visade det även genom bankpapper och andra lånehandlingar — det hjälpte emellertid icke, fattigvårdsstyrelsen hotade att gå till länsstyrelsen, om mågen icke betalade för svärfadern. Mågen, som inte ville utsätta sig för den skandal, som en fattigvårdsprocess innebär, fick anropa sina anhöriga om borgen för ett nytt lån för att sålunda kunna »köpa fri» sin hustru.

Här uppställer sig frågan om det verkligen kan vara rätt, att ett barn skall ha ovillkorlig försörjningsplikt även mot uppenbart slarviga och försumliga föräldrar, och vidare om denna försörjningsplikt även skall kunna utsträckas till barns makar.

Det synes mig som om försörjningspliktsbestämmelserna borde upptagas till omprövning. Detta gäller också den i lagen fastslagna skyldigheten för barn utom äktenskapet att försörja sina föräldrar. Enligt nuvarande bestämmelser kan ett barn utom äktenskapet exempelvis åläggas försörja en fader, som det kanske aldrig sett och som kanske en gång med domstols hjälp tvingats att erkänna faderskapet.

Jag tillåter mig hemställa,

att sådana ändringar eller preciseringar vidtagas i fattigvårdslagen, som kunna vara påkallade med hänsyn till i motionen angivna fall.

Stockholm den 21 januari 1936.

Georg Nyblom.